

БОРБА

И з л и з а т р и п ъ т и с е д м и ч н о

Цена 2 стотинки

ДЕЛЕГАЦИЯТА НА ЦК НА КПСС ВЪВ В. ТЪРНОВО

Скъпите гости се сбогуваха и продължиха своя път през Габрово за връх „Столетов“.

ВЪЗТОРЖЕНИ ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ МАНИФЕСТАЦИИ
Признателност, наша Партийо любима

Хубав ден! Хубав празник! И
като че не народът, а самата рад-
дост, общата и лична радост
върви в манифестация.

В СВИЩОВ

Минава час, започва втори,
редниците приждад, приждад
Всички славят великото дело на
Девети септември, манифестира
своята сплотеност около Партия
та — ръководителка, която на
води от победи към победи, яр
изявяват своята любов и при
знателност към СССР. А утре т
зи хора ще застанат с още по
голяма увереност на работните

Горнобрюховци са още един път манифестираха своята безгранична вяроност към делото на 9 септември 1944 година, признателността си към великия Съветски съюз, своята твърда решимост да се борят за защита на мира.

Николай БОЖКОВ
от Обществeната редакция на
в „Борба“ в Г. Оряховица

Снимки: Ив. Воденичаров

В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

С произпълнени планове и икономически показатели минават колективите на ДИП „Рекорд“, ДКК „П. Цвиков“, ДИП „Мизия“ и ДИП „Металургия“. Съ

В дъното на площада се задава хилядният колектив на най-голямото предприятие в окръга. Държавни захарни заводи. Прочутите майстори на бяла захар, спирт и какви ли не бонбони.

СЕРИОЗНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

те, че САЩ излизат от своята роля на защитник на Светското правителство سے обръща към правителствата на всички страни и предупреждава, че предприеманите от САЩ провокации против Куба могат да хвърлят човечеството в термоядрена катастрофа. Като посочва по какъв път би могла да се избегне тази катастрофа: Светското правителство е длъжнено с това открито заявява на агресорите, че въоръжените сили на Светския съюз от своя територия са готови да имат възможност да окажат помощ на героичния кубински народ да защити своята свобода и независимост.

Трудовете се от Терновски окръг горещо одобряват Декларацията на ТАСС и издигат своя мощен глас на протест срещу агресивните действия на САЩ.

Средств управления качеством

Към знанието

След два дни към свидното огнище на науката и труда като неукротими планински потоци ще потекат от всички страни безброй заселени деца.

Още малко и едно скъпано на завет откопано познато на малките и големи звънче ще екне в рапната септемврийска утрин, за да се разтвори широко двете на белоснежните сгради на знанието.

Още малко и под едрите кичести лиги на основното училище в гр. Елена, където утрин и по залез греє варахът на слънцето, ще гръмнат песните, смеха и гълъбата на отпочиналите, разведени от планината и морето пионерски сърца.

15 септември приближава. Той иде заедно с полъха на златожълтата есен, с мириса на изгоряла земя и угнили дивачки круши. Иде заедно с големите дела, които народът върши в името и благо на бъдещето, в чест на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия. И с всеки изминат ден сърцата на трудолюбивите деца се съгледат, погледите шарят към любимия двор, който те цяло лято веселиха.

Още свидетелствата не бяха трепнали в малките ръце и навред по блоковете на стопанството се понесоха волните песни. Договорът сключен с ТКЗС задължаваше и трябва да се изпълни. Недозавършила бригадата с пионерите от III и IV класове, сформира се нова — с учениците от средния курс и собори дружини в селата Първенец, Блъсковци, Руховци и Синжирци. Близо 500 пионери работиха това лято в помощ на нашето стопанство, труда се честно, усърдно, с любов. Та нали те са онези, които ще кичат Родината с цветя и градини, пътища и кумини, с победи и слава!

Малките пионери и чавдарчета от Блъсковци, Първенец и Синжирци работиха повече от 15 дена и с несръчните си още ръчички вписаха в трудо-

вите си книжки десетки трудови дни. А учениците от основното училище в Елена изработиха в стопанството над 400 трудови дни и набраха и предадоха над 1500 кг билки — равнец, маточина и др.

Дълго ще си спомнят и онези пионери и комсомолци, които сред мъчяливата тишина на Балкана и песента на поточите прекараха две седмици в напрегнат, неспокоен труд. И в дъжд и бури в подножието на Чумерна те не падаха духом, защото напред вървяха първите — Йордан Лалов, Йор. Дечев, Гинка Трашлчева, Цанка Хараламова, Марияна Кънева, Христина и Марияна Петрови. Там в Балкана, заедно с набраните над два тона билки: лудо биле, корени от папрат, листа от горски ягоди и подбел, се роди една мила и чиста дружба, която времето не ще изтрие от младите сърца.

И сега, когато дърветата са нависнали от плод, пионерите са първите работници. С кошнички, с весели лица те събират узрели плодове. Едно голямо богатство, което най-много се пилее, ще бъде оползотворено.

Много може да се пише за нашите деца, за нашата смяна. Децата работиха от сърце, защото ги призова Партията, народът. А те обичат и вярват на нашата Партия, защото всички ките са нейни чедра.

И, когато в бялата септемврийска утрин прекречат прага на свидното гъздо, ще се откъснат от гърдите им топли, въздишки на една окрилена младост. И всеки, който погледне техните очи, свенливите десетки очи, не може да не открие голямата жажда към светлината, към науката и знанието.

Васил ТЪРСАНКОВ

З ранното утро, когато на изток едва просветлява, по междуселския път към стрелбището бърмеше автомобил — ГАЗ-63.

Радиостанцията бе готова за работа. Един курсант я крепеше на коленете си, а друг при-държаше антената. Седнал помежду им, капитан Иотов с дясната ръка държеше слушалката на ухото си, а с лявата натискаше тръбата близо до устата си.

— Пост № 1, 2 и 3! Как ме чувате? Ако ме чувате, обадете се! — шепнеше той.

Карусерията на газката се изгълни с познатия шум на работещи радиостанции. Всички бяхме отпразвили поглед към Иотов, Минаваха две, три минути в напрегнато очакване.

Капитанът отново повика. От слушалките все така идваше ту по-силен, ту по-слаб шум на падаща вода. Наближаваше 4 часа. В мембраната се чу цукот, Дрезгав глас се обади.

— Тук пост № 1. Как ме чувате? Приемам!

Неволно се усмихнах. Радост изпълни гърдите ми.

— Юнак! — гласно споделих чувствата си.

— Ще се обади и другите! — уверено отговори Иотов.

После спокойно започна: — Пост № 1. Останете на постоянно подслушване! Ще се обаждате, когато ви повикам!

Едва отпусна копчето на тръбата и слушалката заговори. Тук пост № 1. Разбрах ви отлично. Приемам!

В този момент всички из-

питвахме радостни чувства към малката кутинка. Колко важно е да се установи връзка! Да знаеш, че там, на голямо разстояние, другарите са добре, че действуват според заповедта.

Стана съвсем светло. Колата спря на висок хълм. Пред нас се очерта стрелбищният район. По пустото поле безмълвно стояха мишени. По броя на куршумите пробойни в тях днес ще се провери бойното майсторство на курсантите. За правилното провеждане на стрелбата е нужен добре отцепен район. Не се знае на къде ще полетят куршумите. Лято е. По полето трудолюбивите кооператори от рано излизат на работа. Нещастие не бива да има!

СТРЕЛБАТА Е ВЪЗМОЖНА

— Пост № 3! Защо не се обаждате? — тревожно викаше капитанът.

Грозно чувство ме клъсна под сърцето. Тревожен вид имах и останалите другари. С мъка гледахме мъчяливите слушалки.

В това време, под една круша на тъмнеещия се пред нас в далечината хребет, пост № 3 — младши сержант Александър Илиев бързеше потта от челото си. За кой ли път той проверяваше надстробката, силата на излъчването, закрепването на антената. Чудно! Той добре чуваше командирския Обаждаше се. Изглежда, командирът не го чува, защото

продължаваше все по-тревожно да го вика. А времето напредваше. Определеният срок да се обади отдавна мина. Скоро ще започне и стрелбата.

Младши сержант Илиев отчаяно огледа радиостанцията. Защо не може и тя да проговори? По едно време той забеляза, че краят на кабела на тръбата не е в долното гнездо — там откъдето става приемане и предаване, а в горното — откъдето само се приема по време на движение. И с ярост, примесена с тиха радост, той бързо постави кабела на мястото му.

— Тук пост № 3. Чувам ви добре. Допуснах грешка при подготовката на радиостанцията. Приемам! — с треперещ глас предаде той.

Дали и сега ще го чуят? А, ако не го чуят!

— Тук капитан Иотов. Сега ви чувам. Останете на постоянно

подслушване! — заповяда му командирът.

Всички отбъркахме. Плещите ни олекнаха като от смъкнат тежък товар.

Откъм селото забуча мотор. Обърнахме се. Идеше старшият командир. Капитан Иотов го посрещна и рапортува:

— Другарю подполковник! Районът е отцепен. Стрелбата е възможна!

До ушите ни достигна мощно „ура“. Курсантите настъпваха. След малко смъртоносните куршуми ще се отправят към „противника“.

майор Лазар РАЧЕВ

Кокичетата на Партията

Комсомолци средношколци от с. Карасен слагажат. Снимки. Ив. Воденичаров

ОСНОВОПОЛОЖНИКЪТ

на Комсомола в с. Батак, бай Стефан Григоров — нарича „кокичетата на нашата Партия“ — комсомолците от карасенската община.

Те като на сълзи си спомнят малките улички с много пепел, къщите-немоощни стирани с почернели керемиди и покинати мълх. Големите орехи и черниции, с популани дънери, които в черните нощи на миналото, криеха под тъмните си сенки алчобени в Свободата.

През 18-годишния си път карасенчани заоравяха. Те станяха безразлични към синьото, бездушно и изцъклено небе. Властната и безпощадна дума на сушата не ги спираше и те не се съгласиха. Защото отдавна престанаха да общуват поглед пропит с надежда нагоре. Вярата в някакъв измислен бог стъпнаха отдавна. Ръждалият кръст на черквата в Караи-

сен се е килнал на една страна. Скоро ще падне. Но много по-рано той падна от съзнание на хората, които живеят тука.

Днешните комсомолци от Карасен, Батак и Сломер изпълват с младост, сила и устремност краевефермите, нивите, зеленчуковите градини и училищата на този край.

Тази година общинската организация, чийто секретар е Спас Спасов, дава тон в селскостопанската работа и инициативите на младежите от село, в целия В. Търновски окръг. Те са автори на два проекта да всички комсомолци от нашия окръг — единият за събиране и извозване на оборски тор, а другият за слагажането на 100 на сто — младежко дело.

Тези призиви не останаха само в протоколите. Цялата дейност на общинската организация е подчинена на тях. Защо-

то безсинуриите нива, ей там чак до хоризонта, чакат и тях! И при обещани 14 000 тона оборски тор, до края на годината, около 70 комсомолци събраха и извозиха досега 9000 тона.

ДКМС обеща да изпрати 130 младежи и девойки на работа в животновъдството и докрая на годината да предадат 445 000 литри мляко. Решиха в чест на Осмия конгрес на БКП да излъчат 80 комсомолци, носители на значката „Млад механизатор“ а досега имат 130 значки.

Краевефермата от с. Батак, досега е предала 20 тона мляко над плана. До 15 октомври работещите тук комсомолци са общали да изпълнят годишния си план. Животновъдите на години са млади, обаче са „стари джочии“. По 4-5 години вече работят комсомолците Иван Начев, Пенчо Васков, Веселин Георгиев, Коста Каргалов и др. Тук е и най-добрият фуражиер Яшар Мустафов. Цялата краевеферма воюва за значкото „Краевеферма за комунистически труд“. Тя винаги е първенец в ТКЗС.

Това лято комсомолците в различните сектори на ТКЗС са изработили над 5000 трудови дни, на стойност за 10 000 лева. Обраха над 180 тона домата, сортираха 12 хиляди щайги с домата за износ. Отвяха повече от 40 тона жито. Сега са начело в слагажането.

Бяха години, когато бащите и дядовците на комсомолците от Сломер, Батак и Карасен се караха за бразда земя, биеха се с мотиките за струя вода. И дълго се мъчеха по съдилицата.

За 18 години не остана помен от тях някогашни вражди. И трите села, в един задржжен кооператив, настъпват в трудови марш към комунизма. Човек трябва да попадне на срещите и сборовете между трите организации на Комсомола, за да почувствува топлина-

та на тяхната дружба. По един повод ще се събират в Сломер. Там в чест на Осмия конгрес на БКП ще проведат фестивал под лозунга „Бойният път на Партията“. Друг път по случай годишнината от битката на четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа, ще се срещнат край с. Батак в местността „Мануша“ и т. н. Ще пейт и играят дружно. И на следващия ден пак на работа, пак на съвръщане.

Така работят, живеят и учат по комунистически девойките и младежите от Карасенската община. Те украсиха селата си пред Празника на свободата с безброй трудови дела.

М. МАНОЛОВ

Комсомолците на трудов пост

Пет дни непрекъснато пред големи празник, младежите и девойките от Полски Тръмбеш бяха на трудов пост край слагажните ями. Добрата организация, която Общинският комитет на ДКМС създаде, спомог-

Христо Недялков от Градския комитет на Комсомола — В. Търново

на за непрекъснатата денонощна работа на машините. Работиха всички. Средношколците, организирани в отделни групи, помагаша. Участваха и служебните комсомолци.

И след празника комсомолците са на трудов пост.

Новопостроената детска градина на гара Горна Оряховица ще приеме двойно повече деца от досегашната.

Стачните борби на работниците от Захарната фабрика в Г. Оряховица през 1919 г.

от Борис БОГДАНОВ

На Първи май 1919 година българският народ излезе на мирна демонстрация, а не да прави революция. Преминува един ужасен ден за капиталистите в нашата страна. Те си бяха гълтали езичите от страх. Скоро обаче наново се раздвиха вълните им апетити за грабеж и експлоатация. Окуражени се и чехските капиталисти и техните копои в Захарната фабрика. Започнаха своята предишна тактика — да уловяват, да глобяват, да псуват и тормозят по-бундните работници. В продължение само на една седмица са уловили повече от 30 работници, единичката вина на които е, че са организирани и предали комунисти и добри агитатори в профорганизацията.

Ръководството на профорганизацията, която тогава се наричаше „секцията“ (секция от съюза на фабричните работници в България), разгледа тях беззакония на фабричната управа и няколкократно протестира пред нея. Наред с това ръководството мобилизираше членовете на секцията, която вече обхващаше в своите редове по-голямата част от работниците във фабриката, за отпор. В същото време профорганизацията поиска от министъра на труда и

алист в коалиционното буржоазно правителство, да се насрочат избори за помощник-инспектори на труда, които да защитават интересите на работниците. В „Работнически вестник“ от 25. VI. 1919 година е поместена телеграмата на работническия колектив до министъра на труда: „Близо 400 работници и работнички от Горнооряховската захарна фабрика питаме министъра на труда: 1. Защо не приложи закона за хигиената и безопасността на труда, щом е можело да бъде определена датата за избори на народни представители? 2. Питаме какво пречеше да станат избори за помощник-инспектори на труда досега? 3. Най-сетне питаме, така ли ще се прилагат работническите закони и напред, както ги прилагате досега, колкото ги им, прокарани от радославистката камара, която беше определена и датата на изборите за помощник инспектори по труда? — отговорете какво сторихте вие досега по това. За многолюдно събрание на работниците А. Нешев“.

Работниците ясно разбират, че виновниците за тяхното тежко положение не са само отделни капиталисти, но и буржоазното правителство, в което се мъл-

реха, трима широки социалисти. Затова по-късно те гласуваха в изборите за Народно събрание с комунистическата листа, която получи над 120 000 гласа в цялата страна и 47 депутатски места в Парламента.

Чехските капиталисти, които имаха подкрепата на буржоазното коалиционно правителство и различна на съглашенските окупационни войски в страната, не се вслушаха в работническите протести и продължаваха безпричинно да уволняват най-активните работници. Ръководството на профорганизацията, по указание на Градския комитет на БКП в Г. Оряховица, се гласеше да даде отпор и да защити интересите на работниците с последното средство — стачката. Това личи от обръщението на това ръководство, отправено чрез „Работнически вестник“ от 30 юни 1919 година. В него се аселира към всички работници в страната да не се явяват на работа в тази бастилия — захарната фабрика в Г. Оряховица, гдето обнеските и трудовите условия са един от най-жестоките. Тия, които биха заели местата на уволнените без причина и без предупреждение работници, посягаха ръководството, ще спомогнат за влошаване на тежкото поло-

жение на всички работници. „Всеки явил се заместник ще бъде оръдие в ръцете на управлението срещу борещите се работници“ — така завършва апелът.

Изработва се от ръководството на профорганизацията изложение с около 14 искания, които имат за задача да гарантират подобрене на положението на работниците. По-главните искания са: признаване секцията (профорганизацията) като представител на работниците при уреждане на всички конфликти между тях и управлението на фабриката; повишаване заплатите на всички работници без изключение с 50 процента; заплащане на празничните дни; работният ден да бъде 8 часа за работниците, възрастни от 18 години, а за по-младите и за жените — 6 часа; нощна работа за жените и мъжете над 18 години да не се разрешава, а за по-възрастните да бъде 6 часа; връщане на работна на всички уволнени работници и др.

Тия искания се предявяват на фабричната управа. В отговор на тях господарите подготвят уволнения на нова група работници, които става достоя-

ние на организацията на 4. VII. 1919 година. Още същата вечер ръководството на профорганизацията свика публично събрание, на което присъствуват всички работници от фабриката. Докладват се представените искания, които събрачното приема единодушно. Решава се, ако исканията не бъдат приети, да се обяви стачка. Избира се стачен комитет и работническата милиция, която да блокира фабриката и да не допусне никакъв работник да влиза там.

На 5 юли 1919 година сутринта фабричната сирена свири продължително, но нито един работник не се явява на работното място. Пред вратата на фабричната ограда, работническото множество гъмжи като кошер. Решават да изпратят още един път делегация при директора на фабриката, която да поиска веднага, да се върнат уволнените работници и да преговарят по другите искания. Не минава много и делегацията се завръща с категоричния отказ на директора да удовлетвори каквито и да било искания на работниците.

Секретарят на секцията Анастас Нешев стъпва на един по-голям камък и съобщава на работниците отпаза на фабри-

ното управление. Мощно „Позор!“ се изтръгва от гърдите на работниците. А когато Нешев съобщава, че от днес работниците от Горнооряховската захарна фабрика обявяват стачка, за да принудят господарите да приемат техните справедливи искания, мощно „Ура!“ отеква надълбаче в юлската утрин. Задаждат нагоре калпаки и каскети и като стихия се понася от уста на уста думата стачка. Наредени в редици по четирите около 400 работници се отправят към града, пейки „Дружна песен“. Пред паметника на абесения от турците революционер Георги Измирлиев са се събрали стотици граждани, които голямо приветствуват пристигащите стачници. Открива се импровизиран митинг, на който говори секретарят на секцията. От името на партийната организация беше определено да говори аз. Тогава за първи път се изкачих на ораторска трибуна. Трябваше да уверя стачниците, че комунистите ще направят всичко за тяхната победа, въпреки заплахи на полицията. След митинга работническата манифестация се завърна на площад пред фабриката. Разставени са постове на работническата милиция и е уредена тяхната сим-

на. Това не е трудно за по-голяма част от работниците, които до преди година бяха на война и имаха опит в охраната на различни обекти.

Градският комитет на Партията в града и профсъюзното ръководство своевременно бяха помислили и за изхранването на работниците от по-далечните села. Няколко часа след обявяването на стачката на поляната срещу входа на фабриката изникна стачната кухня. Върху големи камъни бе поставен зан, в който започна да се вари „войнишка чорба“. Партийните групи от близките села организираха събирането на продукти. Стачният комитет организира и улов на риба в близката река Янтра.

Готовността на работниците за борба е отразена и в телеграмата на стачния комитет, отправена в „Работнически вестник“ от 10 юли 1919 година: „Г. Оряховица, 7 юли. Борбата на работниците от захарната фабрика продължава. Ентусиазма голям. Фабриката е опасана с постови наблюдатели, за да не пропуснат стачконарушители. Ищабът на стачния комитет е в палатка срещу главния вход на фабриката. Поддържа ни дават групите от околната. Наредено е и лов на риба. Добре се организират за една продължителна борба“.

(Следва)

ПРЕД XX ЮБИЛЕЕН МЕЖДУ АРОДЕН МОСТРЕН ПАНАИР — ПЛОВДИВ

СРЕЩИ

ПОД ДРЕВНОТО НЕБЕ на Тримонциум отново зацари оживление. Тази година старият и вечен млад град ще приюти търговци от петте континенти, които ще си дадат среща тук, за да разговарят с езика на мира и разбирателството, за международно сътрудничество.

След два дни над панаирното градче край Марица ще се развоят знамената на страните-участници в XX юбилеен международен мострен панаир. С национални палати ще се представят Съветският съюз, Полша, Чехословакия, ГДР, Унгария, Румъния, Монголия, Югославия, Куба, САЩ, Италия, Австрия, ГФР. Желанието си да участвуват с многобройни експонати са изяви 75 отделни фирми от Япония, Белгия, Франция, Англия, Швеция, Дания, Гърция, Швейцария, Португалия, Холандия, Финландия, Страни като Куба, Япония, Монголия и Португалия ще участвуват за пръв път в Пловдивския панаир.

ИНТЕРЕСНО Е стотиците хиляди посетители какво ще видят в многобройните изложбени палати? Ог чуждестранните изложители най-широко и тази година ще се представи Съветският съюз, който ще разположи своите експонати на площ от 9000 кв. м. В панаирното градче са подредени съветски селскостопански машини, автомобилни изделия, фини механика и други стоки. След СССР най-голяма изложбена площ ще има ГФР, която ще изложи химикали и бои, дизелови мотори, измервателни уреди, арматури, метали и други. Експонатите на Италия ще се подредят в нов самостоятелен павилион. ФНРЮ ще има двойно по-голяма площ, отколкото на миналия панаир и ще покаже моторни превозни средства, трактори и други промишлени изделия. Тридесет фирми от Франция ще изложат електронизирани уреди, известните леки коли „Рено“ и „Симка“, както и канцелар-

ски машини. Англичаните ще покажат машини за обработване на пластмаса, а японците — изделия на машиностроенето.

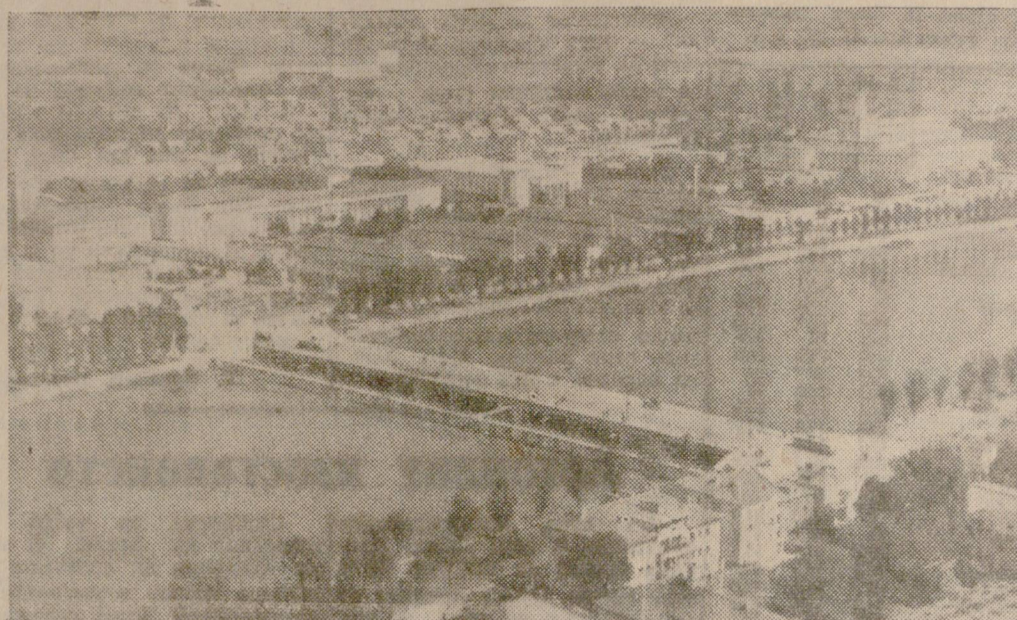
На Пловдивския панаир ще вземе голямо участие и ГДР. Както е известно, ГДР е вторият партньор след Съветския съюз в търговията с България. Затова и тази година в Пловдив тя обзаведе голяма самостоятелна палата и излага стоки предимно за широко потребление. Не могат да не се отбележат традиционните връзки, които съществуват между Пловдив и Лайпциг и техните панаири. Тази година тези връзки още повече ще се разширят и укрепят.

БЪЛГАРСКОТО УЧАСТИЕ ще бъде внушително. Най-вече ние ще демонстрираме произведенията на нашето машиностроене, което намира добри пазари в чужбина. Произведенията на българската промишленост и строителството ще бъдат изложени на много по-големи площи, отколкото в миналите панаири. За размерите на нашето участие в панаира говори следната цифра: посетителите на панаира ще могат да видят произведенията на 600 български предприятия. Въпреки че панаирът е международен, нашите търговски предприятия ще се възползват от изложбените експонати и ще контракуват с производствените предприятия стоки за вътрешния пазар.

ПОВРЕМЕ НА ПАНАИРА се очакват хиляди чужденци. На миналия панаир те бяха 7000, а сега тяхната цифра ще бъде значително по-голяма. От Румъния, Чехословакия, Югославия, Гърция, Полша, Унгария и Съветския съюз ще се организират екскурсионни посещения на специалисти и търговци. Подобни посещения ще се направят и от Азия, Африка, Латинска Америка, а също и от западноевропейските страни. Очакват се голям брой журналисти и много официални правителствени делегации.

През миналия панаир в Пловдив гостуваха 750 000 посетители. Сега се предполага под древното небе на Тримонциум да се съберат един милион българи.

К. БАТКОВ

Панаирното градче

КРЪСТОВИЩЕ НА ВРЕМЕНАТА

И ПОСОКИТЕ

В ГЕРБА НА ПЛОВДИВ има два елемента, които напомнят най-добре фактите на града: телепата и реката. Художникът е пропуснал да изобрази само едно — кръстовището. Зашото най-важното в този дивен тракийски град е кръстовището — кръстовището на миналото с настоящето, на вековите истории с ешелоните мечти, кръстовището на пътищата от Запад към Изток, от Европа към Ориента. А чужденците, които за първи път стъпят на тази богата земя, не може да не почувствуват ритъма и пулса на това многолико кръстовище.

Но вие още не сте свалили крак от педала на вашата лека кола, ръцете ви още стоят върху волана и преди да го погледнете на вие, на вековете, преди да разказваме за българските кервани с камели, за шлемовете на римските и македонските войници, за възрожденските зографи и резбари, предпочитане да спрете на едно друго кръстовище — до пловдивската поща и да попитате: „Къде е тук хотелът?“, „Къде са квартирите за чужденци, къде са ресторантите?“

Ако на пресечката не е застанал на пост като регулаторник някой пионер с червена лента и черно-бяла палка (зашото и това се вижда често по улиците на този град, в който младостта е най-често срещаният стопанин), то може би на вашето запитване ще се отзове дежурният милиционер, който ще ви упъти. В тези дни пловдивчанинът трябва да отговори на всички езици — на полски и немски, на английски и арабски, на френски и италиански, на руски и чехски... Не смятат ли това — те учтиво ще ви отведат до бюрото на „Валкантурист“.

Край бреговете на Марица отново се развоят знамената на мира и дружбата.

Пловдив се е постарал да осигури достатъчно квартири за гостите си отвъд границата. В услугите на нашите загранични приятели са представителният хотел „Тримонциум“ със своите 400 легла, новопостроеният хотел „България“ с близо 200 места, преустроеният за целта студентски общежитие „Чайка“, което ще приеме 300 гости край панорамата на един нов квартал, който сега се строи. Гостолобните пловдивчани са отделили 250 свои комфортабелни квартири с всички необходими условия, за да приемат в тях представителите на участващите в панаира страни. А тези, които предпочитат пред шумния център отмората в близост до реката, сред парка до международното шосе, могат да отседнат в първия в страна хотел.

Вечерите в Пловдив откриват възможност за забавление и отмора в десетките заведения. Но безспорно най-голям интерес ще представляват барът при административната палата в панаирното градче, барът в комплекса „Тримонциум“, както и новотвореното бирхале под стълбището на едно от пловдивските телепата.

По ние обещахме да говорим не за хотелите и ношните заведения, за онези неповторими хубости в Пловдив — кръстовището на посоките и времената.

Посоките са оставили през времената своя отпечатък. Затова Пловдив има в своята атмосфера: нещо от романтичния Ориент, меката и слънчева ласка на Изтока, а едновоменно с това силно напомня за своите връзки в търговията и индустрията на Европа.

Докато на Тримонцието още лъчат стените, крепостните кули и портали на римските укрепления, в крайните на града се издигат модерните архитектурни ансамбли на новите квартали. Докато в реставрираните улици на стария Пловдив от времето на българското Възраждане лъха романтиката на миналия век, със своите изписани еркери, с резбарските тавани, с калдъръма и кованите фенери, то само на половина час път от тях шумят заводите на индустриалния Пловдив — с Комбината за цветни метали, с машиностроителните за-

Този страница е подготвена с материали, изпратени от колектива на вестник „Отечествен глас“ — Пловдив.

70-годишен юбилей

ИЗ ЧУЖДЕСТРАННИЯ ПЕЧАТ

Преди 70 години, когато се организира „Първото българско изложение“, неговите организатори не можеха да предположат, че по-късно Пловдив ще стане седалище на един редовен международен мострен панаир. Мислеше се с „Българското изложение“ да се даде живот на една обикновена обмяна на опит между производителите и търговците от различните части на страната и дори не се предполагаше, че трябва да бъде регистрирано посещение на представители на много страни — Австрия, Унгария, Германия, Франция, Италия, Швейцария.

Първото българско изложение през есента на 1892 година показа, че с течение на

времето Пловдив може да бъде място, приспособено за една голяма икономическа манифестация от панаирно международен характер, и да може много за бъдещото индустриално развитие на България.

Преди 70 години естествено, изложението представи българската икономика, едва освободена от многовековното турско иго, основана главно на първобитно селско стопанство и индустрия със занаятчийски характер. Първият международен панаир в Пловдив (1933 г.) показа значителен напредък в сравнение с 1892 година, но още свидетелствуваше за икономическото недоразвитие на България. Например през 1892 г. електроенергията беше представена в България от една малка централа за осветление, която минаваше тогава за чудо на техниката. 40 години по-късно България имаше доста малки инсталации за производство на електроенергия, но всички те даваха 100 милиона киловатчаса. Сега, 29 години след първия международен панаир, в годината на XX пловдивски панаир, България ще произведе 6 370 000 000 киловатчаса.

България до 9 септември 1944 година не притежаваше машиностроение, нито металургия, нито химическа промишленост. Докато днес тя все повече увеличава своя износ на машини, апарати и съоръжения. 78,1 на сто от общия износ за 1960 година се състои от различни видове машини, струнове, дизелови и електрически мотори, електромотори, машини за дървообработката, промишленост и др. България изнася машини в 14 страни, главно за Средния Изток.

За 18 години станала измения и в организацията, и в размерите, и във физиономията на Пловдивския панаир неговото международно значение непрекъснато нараства.

Освен това всеки път нараства броят на изложителите и сключените сделки. На последния панаир например са сключили сделки за 75 000 000 долара. Пловдивският панаир представлява една панорама витрина за възможностите на българската индустрия и селското стопанство.

(Из италианското списание „Фьера в Мостре“)

Н. КАЗАНДЖИЕВ

СПРАВОЧНИК ЗА ПОСЕТИТЕЛИТЕ

НАРЕД С ДЕСЕТЕ трелебусни и автобусни линии многобройните госте ще бъдат обслужвани и от двете новотворени линии — от централната гара до панаирното градче и от панаирното градче до ДЗС „Ал. Стамболийски“, където ще бъде животнобедната изложба. През тазгодишния панаир ще се движат 41 автобуса повече, отколкото на миналия. На разположение ще бъдат и 48 леки коли и 80 товари таксиметрови коли.

ЗА УЛЕСНЕНИЕ НА ПОСЕТИТЕЛИТЕ на панаира ще бъдат пуснати 12 допълнителни влака в участъка София — Пловдив, ще се движат 4 извънредни влака и един в празнични дни, в участъка Пловдив — Кърджали — един допълнителен, а за Хасково — един празничен, Пловдив — Пещера — един, Филипово — Ст. Загора — един, Филипово — Карлово — един. Ще се открият и около 15 допълнителни пътища за пътуване и минаване през София. В три бора за справки, които ще се открият също допълнително, посетителите ще имат възможност да се осведомят по всички интересувани твърди въпроси за пътуването. В гара Пловдив и гара Филипово ще има по още едно помещение за майки с деца, а също така единствени постове за даване на първа медицинска помощ.

В ДНИТЕ НА ПАНАИРА с нови програми ще се представят Пловдивският народен театър, Концертният подиум, Пловдивският симфоничен оркестър и Пловдивският куклен театър. С един от най-хубавите си постановки ще се представи и Пловдивската народна опера. Освен това ще гостуват много столични и чужди състави, между които Софийският народен театър „И. Вазов“ с постановката си „И най-мъдрят си е малко прост“, Софийската народна опера с балета „Ганге“, Държавният музикален театър „Ст. Македонски“ с оперетата „Севастополски валс“. Държавният цирк и др. Югославската вокална група, съветската естрадна мозайка, представителната група на френския балет ще представят програми за приеми на естрадното изкуство. Пловдивските художници ще демонстрират постиженията си в живопис, скулптура, графика, архитектура, декоративна изработка. Ще се открие новият, обогатен с нови творби фонд на Пловдивската картинна галерия. Вниманието ще бъде привлечено и от изложбата на народния художник Зл. Бояджиев — лауреат на Димитровска награда.

Съветската палата

КОГАТО ХВЪРЛЯМЕ, макар и бегъл, поглед към миналото, ние не го правим от любов към спомените, а за да можем в исторически аспект да видим пътя, който е изминал нашият народ в определен период. Ако искаме да преценим постиженията на настоящето, ние трябва да го сравним с миналото.

За 32 години буржоазна власт (от първото българско изложение през 1892 година) са устроени само 10 панаири. От 1947 година, когато се състои XI международен мострен панаир и който бе първият републикански, се състояха до днес (т. е. за 15 години) — също 10 панаири. Безспорно това сравнение не говори само по себе си още нищо. Необходимо е да припомним един кратък коментар към него.

Какво може да покаже България на панаира в миналото? Предимно занаятчийски произведения, текстилни и тютюневи изделия, розово масло, килими и мяко мостри. Панаирът тогава беше една демонстрация на нашата икономическа изостаналост. България се представяше, като из-

останала аграрна страна, с първобитно земеделие. Можете да си представите какъв интерес представляваха това за европейските делови среди.

Панаирът тогава ясно и открито ни убеждаваше в неспособността на буржоазията да изведе страната към икономически просперитет. Зашото единственият стимул, който ръководеще капиталистите беше печалбата, а не благосъстоянието на народа. По косвен начин панаирът показваше жестока експлоатация, на която бяха подложени трудолюбивите на българския труд народ, той бе сочен, като един от тези, които имат най-нисък индекс на живота в Европа.

Разнообразието от стоки, произведени у нас, бе в такъв мащаб, че можеше да се вмести в няколко десетки класни стаи. Ясно е, че не може да се говори за икономически напредък при липсата на металургия, тежка промишленост и мощна енергетична база.

С това мизерно наследство от буржоазията навлезе българският народ в коренно но-

КАКВО НИ ПОКАЗВА СРАВНЕНИЕТО

вия етап на своето политическо и икономическо развитие след 9 септември 1944 година, когато смъкна кровавата монархо-фашистка диктатура и капиталистическата експлоатация.

Пред народа ни се откриха широки простори, светли перспективи. Нашата млада Коммунистическа партия, калена в жестоки битки с враговете на народа, посочи верния път на Родина ни към икономически и културен просперитет, към материално и културно благосъстояние. Задачата бе поставена ясно и категорично: за най-кратък срок ние да настъпим нем развите капиталистически страни, а след това да ги надминем. А имаше един средство за покажем на света този бурен растеж на нашата икономика през време на народната власт. Това бе Пловдивският международен мострен панаир. Вместо да се обикаля цялата страна, за да се получи представа за огромните постижения, това може-

ше до голяма степен да се изрази чрез панаира. И той действително се превърна в една витрина на бурния прогрес на нашата икономика и култура.

Първите успехи на панаира през 1947 година подтикнаха народната власт да създаде панаирното градче на левия бряг на Марица, което заема днес площ от 380 хиляди кв. метра. Тук панаирът се установи на постоянно местожителство.

С всяка следваща година растежът популярността на Пловдивския мострен панаир. Неговото име започна да се споменава вече далеч зад пределите на единната съветска социалистическа система. Растеж и неговото международно значение. Все повече укрепвае той като народно звено между Европа и Азия и Далечния Изток. Панаирът в Пловдив става важно средище, където вече се сключваха важни международни сделки. Непрекъснато нарастваше интересът и на ка-

питалистическите страни, които с всеки изминал панаир увеличаваха своето участие. Пловдивският международен панаир постепенно завоюва едно от първите места в Югоизточна Европа. Докато по-рано чуждестранните посетители се брояха на пръсти, то на миналия XIX международен мострен панаир, тяхното число достигна 7000. В това няма нищо чудно: нашата Народна република тържеше сега с над 70 страни в света.

На какво се дължи този оверол успех? Преди всичко на факта, че Народна република България се превърна в напреднала индустриално-аграрна страна, с високо развито съвременна тежка и лека промишленост, с модернизирано кооперативно земеделско стопанство, с развита мощна енергетична база. Ние имаме специална палата на тежката промишленост, която буди всеобщ интерес и възхищение. Тя е израз на големите завоевания на нашата промиш-

леност. Да, идват чужденците, защото България не представлява само една серия за селскостопански изделия, а износителя на сложни машини и съоръжения с производствено значение.

В експортната листа машините и съоръженията заемат 30 процента. Наброяват се 122 вида машини и съоръжения. Те намират добър прием и в такива силно развити в промишлено отношение страни, като Съветския съюз, Чехословакия, ГДР, Полша, Западна Германия, Япония и др. Ние можем да се похвалим, че машини и съоръжения с наша марка се срещат във Франция, Италия, Уругвай, Египет, Сирия, Турция, Мароко, Куба, Индонезия и т. н.

Панаирът е блестяща манифестация на нашия непрекъснат възход, на икономическото сътрудничество и взаимна помощ между страните от социалистическата система на нарастващата им мощ, на огромните потенциални сили, които крият социалистическите страни, на неограничените възможности за търговски стокообмен с всички държави от

петте континенти.

Предстоящият XX юбилеен международен мострен панаир, който се открива на 16 септември т. г., ще бъде едно красноречиво доказателство за бързите темпове и огромните успехи, постигнати от Съветския съюз и социалистическите страни след XX и XXII конгрес на КПСС и на нашата страна след Априлския и Ноемврийския пленуми на ЦК на БКП.

Българският народ може да бъде горд, че под ръководството на Българската комунистическа партия твори смело своето участие и благосъстояние.

Пред очите на посетителите ще се открие величествена панорама, панорамата на динамичното развитие на производителните сили и техническия прогрес, на вдъхновения творчески труд на народа ни от градове и села.

К. КОСТОВ

В-к „БОРБА“

Стр. 3, бр. 110, 113, IX, 1962 г.

ИМПЕРИАЛИСТИ, ОПОМНЕТЕ СЕ!

„ДОЛУ РЪЦЕТЕ ОТ КУБА!“

Декларацията на ТАСС е сериозно, предупреждение към империалистите и по-специално към САЩ, които подготвят преземените от кубинския народ привърженици на бившия режим на Батиста за нападение и отнемане свободата на първата страна в Латинска Америка, поела пътя на социалистическото развитие.

В Декларацията на съветското правителство се разкрива пътят за омилотворяване района на Караибско море, за премахване на всички огнища на война в света. Съветският съюз протяга ръка на всички миролюбиви народи и ги призовава с общи усилия да се установи на Земята траен мир.

Готовността на Съветския съюз и другите страни от социалистическия лагер да окажат всеотпадна помощ на Куба се одобрява от всички граждани на нашата община.

Работниците, кооператорите, интелектуалците добре разбират, че действително, които предприемат САЩ, кроят много сериозна опасност за избухване на световна термоядрена война. Заедно с целия български народ и миролюбивите народи, трудещите се от борческо Килифарево, издигат глас на протест против посегателствата над независима Куба, против новите пъкленни планове на САЩ, издигайки лозунга: „Долу хищническите ръце на империалистите от свободна и независима Куба!“

Кирил УЗУНОВ
председател на общинския народен съвет в Килифарево

МИР ЗА ВСИЧКИ, ЗА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Предупреждението на Съветското правителство чух по радиото. Почивах от работния ден, когато вниманието ми беше привлечено от гласа на говорителя.

Не знам дали някой може спокойно да слуша, когато се говори за нова агресия срещу свободолюбивия кубински народ, който безвъзвратно стои на страната на миролюбивите народи в света. Това не бива да се допуска! Своето властно „Не!“ каза именно в декларацията на ТАСС Съветското правителство.

С него е солидарно всяко честно сърце. Само възхищение, само бурна радост може да предизвика фактът, че както винаги в най-критичните, в най-важните моменти на човешкото развитие Съветският съюз застава с открито лице срещу опасността, властно и силно прокарва път към правдата. Съветското правителство сочи конкретния път към уреждане на спорните въпроси. Той счита, че ако от страна на САЩ се прояви благоразумие мирът може да бъде запазен. Запалящата надвиснала над Куба може да се премахне.

Аз искам мира — за нас и за кубинския народ, за хората по цялата земя. Аз искам навред по света младежите да бъдат щастливи и радостни.

да творят с любов и да се прославят с делата и успехите си. Това искат и хората от бригадата ми, от завода — цялата наша младеж.

Стоян П. СТОЯНОВ
бригадир на младежка бригада в ДИП „Победа“ — В. Търново

Новообразуваното предприятие „За готово облекло“ във В. Търново се готви за достойно посрещане на VIII конгреса на БКП.

НА СНИМКАТА: Работници от филиала на предприятието в гр. Елена.

Възторжени деветосептемврийски манифестации

Славят делото на Девети септември

Ведро е деветосептемврийското утро. Червени, сини и трицветни знамена, портрети красят площада в град Павликени. Като пълноводни потоци те вливат колоните на манифестациите.

Преди 18 години на този площад павликенци посрещнаха с цветя и радостни съзвон славните партизани и съветските войни. Днес на трибуната са бивши партизани и политзащитници, партийни ръководители. Тук е и секретарят на Окръжния комитет на БКП Иван Диков.

Манифестацията започва с

работнически колонии от ДИП „Варянка“. Колективът е изпълнил плана в чест на празника 103 на сто. С вдигнати стоманени юмруци работниците обещава да постигнат нови успехи за Осмия конгрес на Партията — ръководителка.

Работниците от Промкомбината, ДИП „Хр. Козлев“, от „Градска търговия“ и „Наркооп“ гордо отчитат приносите си за производствените си планове. Начело на колоните на строителите са бригадите за комунистически труд. Безбройни са редиците на кооператорите, водени от звеното на

Порданка Маринова. Влезнат върху гърдите нови 13 златни, сребърни и бронзови медали и ордени на бригадир и звеноводи за високи трудови успехи.

Възторжени песни, лозунги и възгласи на трудещите се от Павликени славят великото дело на Девети септември и животворната българо-съветска дружба и извяват твърдо решение да вървят неотклонно по светлия път, начертан от БКП, към построяването на комунизма в съпътна ни Родина.

Д. Минкова
от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Павликени

Ентузиазъм в Елена

По-красиво от всеки друг път бе в Деня на свободата балканското градче Елена. Потънали в празнична премяна улици се огласиха от бодрите песни и музика.

Започва манифестацията. Първи преминават най-малките. В стегнати редици хористите при читалище „Хр. Ботев“ пеят волини песни за свободата. Възторжено преминават участниците се от града. С много планети те отразяват борбата за мир. С мощно „ура“ и много, много цветя минават край трибуната пионери и комсомолци. С чувство на изпълнен дълг и бодра стъпка преминават работниците от еленските предприятия, служителите от учреденията.

За по-големи трудови успехи издигат лозунги работниците и служителите при опитно поле, МТС и кооператорите при ТКЗС — Елена. Бодрост дъха от представителните групи на физкултурниците и досовците.

Редът се плакари за мир и дружба с приветствие към славната наша Партия, към борците за мир, към братския съветски народ.

Внушителната манифестация на трудещите се от Елена завърши на площада с народни хора.

К. Василев
от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

Радостна, щастлива е бодрата пионерска смяна на великия Празник.

С НОВИ ПОБЕДИ КЪМ ОСМИЯ КОНГРЕС НА БКП!

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на някои селскостопански работи към 11. IX, т. г.

ТКЗС	направен	свободен	свободен	свободен	свободен
	свободен	свободен	свободен	свободен	свободен
Алексово	46	71	18		
Димитров	62,8	85	28,6		
Овча могила	33,5	63,8	27,2		
Козлово	70,5	90,6	42,7		
Горна Студена	80,3	50,7	11,5		
Ореш	59	82,8	—		
Масларево	65	83,5	25,5		
Морави	92,5	76,8	32,8		
Балван	56,1	73	39,8		
Килифарево	72,4	73,1	32,9		
Обединение	57,7	85,7	—		
П. Тръмбеш	54,1	90,9	30		
П. Сеновец	62,1	91,8	28,3		
Ресен	53,3	76,8	60,8		
Самоводене	47,7	61,3	—		
Страхилово	82,3	96,2	26,8		
Търново	64,5	72,4	64,6		
Ц. Кория	31,3	72	22,7		
Белово	5	75,2	41,4		
Буйновци	20	46,1	67,3		
Елена	32,2	41,9	56,5		
Златарица	54,2	74,3	50,7		
Константино	22	91,1	48,9		
Бяла черква	77,2	46,3	72,4		
Върбовка	53,2	43,8	57,2		
Павликени	66,3	58,8	62		
Дъсково	63,4	49,3	23,5		
Дол. липница	74	76,3	59,2		
Караисен	64,2	66,6	35,1		
Михайли	38,7	100	49,3		
Сухиндол	55,4	64	—		
Сухиндол	90,2	83,2	—		
Кесарево	29,5	58,1	—		
Драганово	27,1	85,9	—		
Супина	28,7	88	28		
Д. Оряховица	44,2	65,3	—		
Камен	69,8	78,6	107		
Лясковец	68,7	79,8	63,5		
Полнараше	66,6	82,8	63,5		
Спирянци	64,5	66,8	—		
Асеново	67	86,5	82,6		
Всичко за окръга	56,9	74,7	60,6		

Преизпълнен план и обещание

Колективът на ДИП „Кисиния“ — гара Крушево, който се бори за звание „Предприятие за комунистически труд“, посрещна новата кампания добре подготвен.

Взетите мерки от ръководството, на основата на предложенията на работниците, позволиха да се отстранят грешките, които се допускаха през миналите кампании. В резултат на това дневното производство на масло от преработено слънчогледово семе реколта 1962 година нарасна с 985 килограма в

сравнение с постигнатото през първото шестмесечие на годината. Плана за деветмесечното производство изпълни на 5 септември. До края на месеца ще произведе слънчогледово масло за 201 000 лева, при обещание за годината 180 000 лева. Ще бъдат произведени надпланово 232 тона растително масло. Преизпълнява се и планът за производителността на труда и себестойността. Предвидената за годината печалба е вече реализирана.

Т. Кръстев, плановик

Догонват изоставането

По план кооперативното стопанство в село Долна Липница трябва да направи 7000 тона силаж. Обаче задачите по силажирването до края на август бяха подценени. Бяха направени едва 2400 тона.

Виждайки сериозното изоставане, Общинският партийен комитет и управителният съвет на стопанството набелязаха бързи мерки за денонощно силажирване. Вниманието беше насочено към прибиране на повечето площи царевича по разделения начин, създаване на поддобра поточност в извозването на зелената маса и непрекъсната работа на машините. Осъществяването на тези мерки се почувства бързо.

Създадена бе добра организация на труда. В чест на Празника на свободата бе обявена ударна десетдневка за силажирването. Край силажните ями непрекъснато на смени заставяха кооператорите, служителите при ТКЗС и народния съвет, комсомолците-средношколци. Цели 8 дни силажирването продължи денонощно.

Благодарение на взетите мерки за пълно използване на наличните суровини и пълна мобилизация на силите, досега е приготвен 5092 тона силаж.

Силажирването продължава. Усилителна са насочени към окончателно изпълнение на плана.

П. Генков

БОРБА Спорт СПОРТ Спорт

Масовата физкултура и спортът

— ежедневие за учащата се младеж!

Физическата култура и спортът винаги са намирали хиляди верни приятели в учебните заведения на окръга. На извършеното досега, на програмата за още по-широко въвеждане на учащите се във физически занимания и спортни игри, бе посветен вчерашният разширен пленум на Окръжния съвет на БСФС и Окръжният комитет на ДКМС, организиран съвместно с отдел „Пролетарска и култура“ при Окръжния народен съвет.

В салона на Дома на Народната армия дойдоха директорите на училищата, секретарите на общинските комитети на Комсомола, физкултурни дейители, председатели на спортни секции, дружинни ръководители от целия окръг.

В основния доклад, изнесен от началника на Отдел „Пролетарска и култура“ при Окръжния народен съвет Георги Тодоров, бяха отчетени резултатите от направеното досега за въвеждането на физическата култура и спорта в бита на учащата се младеж.

В окръга през миналата учебна година работиха 510 детски и юношески спортни групи, в които се обучаваха 8771 пионери и средношколци. Само през първите 6 месеца на 1962 година са организирани 1270 първенства, в които са участвували над 76 000 учащи се. Изискуванията за различните степени на значката „ГТО“ изпълниха 8664 учащи се. В подготвянето на Третия пионерски сбор 5000 пионери разучиха масовото гимнастическо упражнение 15 000 се състезаваха в дисциплините на лекоатлетическата четирбой. Класно урочната работа по физкултура вече се върши с любов от преподавателите, които наблюдават часовете, водят издържани в методическо отношение занятия. За пример могат да служат преподавателите Куманов, Пенчев, Бакалов, Величков, Евстатијева, Костурков и много други.

Добра извънкласна работа развиват физкултурните колективи в икономическите техникуми във В. Търново и Свищов, Педагогическият институт във В. Търново. Първо основно училище в Свищов и други. В учебните заведения израснаха много чести спортисти рекордьори, като А. Монева, от Свищов. Ст. Димитров от В. Търново, В. Абрамов, П. Пайова, Б. Михайлова.

Радостно е, че няма учебно заведение, в което физкултурата и спорта да влияят зле на успеха и поведението, на младежите и девойките. Така в П. Тръмбеш от всички учащи се 80 на сто спортуват активно и техният успех е много добър, а баскетболният отбор е съставен само от отличници.

Има обаче училища, като политически гимназии в Стражица и Елена, ССТ в Камен и други, които години наред не излъчват отбори и не участвуват в ученическите първенства. Няма целогодишна работа с повече от представителните отбори. Затова във финалните състезания за републиканско първенство окръгът не се представя добре. На много места не е обзаведена необходимата база за спортни занимания.

В чест на Осмия конгрес на Партията в окръга трябва да се организират масови спортни прояви, да се постави началото на образцова физкултурна работа в учебните заведения.

С голям интерес бяха посрещнати и съдокладите, прочетени от директори и учители от най-добрите училища в окръга. Петко Коначиев, директор на Икономическия техникум във В. Търново, разказа за опита на техния физкултурен колектив, който под ръководството на партийната организация е излъчил 302 носители на III юношески разред по спортна гимнастика и 200 — на юношески разреди по лека атлетика. Своя опит об-

мениха и Хр. Манолов от П. Тръмбеш, Г. Заяков от Горна Оряховица, М. Михова от Свищов и много други.

Заместник-председателят на ЦС на БСФС Васил Попов изтъкна, че В. Търновски окръг е на челно място по внедряване на масовата физкултура в училищата, но неоправдано изоставя по отношение спортното майсторство по някои дисциплини. Той се спря и на редица нерешени въпроси, които спъват работата: за кадри, материали, база и пр.

Участниците в пленума обсъдиха и приеха единодушно подробни решения за нов подем във физкултурата и спорта сред учащите се.

Накрая другарят Васил Попов връчи наградите, с които Централният съвет на Българския съюз за физическа култура и спорт удостошава заслужили дейатели на физкултурата и отличници на физкултурната работа от учебните заведения на В. Търновски окръг.

Ал. ТОШЕВ

Справочник на читателя

Телевизионните предавания от Букурещ

ЧЕТВЪРТЪК, 13 СЕПТЕМВРИ: 19.00 часа — Телевизионен преглед; 19.20 часа — Предаване за пионерите и учениците (Прелъгача на новата учебна година); 19.30 часа — Съветският детски филм „Звучите на годината“; 19.40 часа — Театър „Никола се знае“; в паузите медицински съвети и телевизионна поща, Накрая — Последни новини.

СЪБОТА, 15 СЕПТЕМВРИ: 19.00 часа — Телевизионен преглед; 19.15 часа — За новата учебна година; 19.30 часа — Видни личности и места; 19.50 часа — Канонети, серенади и танци; 20.50 часа — Съветският документален филм „Животиста и епохата“; 21.40 часа — Чехословашкият филм „Пронадълго рево“; Накрая — Последни новини.

СПОРТ ТОТО

36 ТИРАЖ
ГОЛЕМИ ПЕЧАЛБИ
14,584 лева

спечели Стойчо Янев от с. Вълчи дол (Вн) с 1 шестина, 2 пещици, 2 четворки и 2 тройки

ДРУГИ ПЕЧАЛБИ
три 5+1 по 8778

(В Панагюрище, Синев и Ямпол)
1 тринадесеторка от 7406 лева
(в Пловдив)

Държавно учебно-производствено предприятие „ТРУД“

Г. Оряховица

ТЪРСИ

1. Правоспособен учител по мъжко шишачество.
2. Правоспособен учител в тапицерство.

Зплата съгласно щатна таблица № 24, пореден № 54.

СПРАВКА: канцеларията на предприятието, телефон: 42-65.

1-1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Б. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор — 24.20, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27, отдел „Народно стопанство“ — 24.59, отдел „Култура и бит, хумор в сатирата“ — 31.41, съветско бюро — 32.59; канцелария — 31.25; коректори и дежурен редактор 24.66